

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ

Παρατηρήσεις επί της παρ. 7 του άρθρου 25, των άρθρων 26 και 37 και των συναφών μεταβατικών διατάξεων

1. Βασική αρχή

Η μετάβαση στο νέο πλαίσιο στεγαστικής αρωγής πρέπει να οργανωθεί έτσι ώστε να μη δημιουργηθεί οποιοδήποτε κανονιστικό, διοικητικό, τεχνικό ή επιχειρησιακό κενό.

Κεντρική θέση του Σ.Ε.Α.Ε.Φ.Κ. είναι ότι:

οι κρίσιμες λειτουργίες του προηγούμενου συστήματος δεν πρέπει να καταργηθούν πριν το νέο σύστημα είναι πραγματικά έτοιμο να τις αντικαταστήσει.

Η κατάργηση του προηγούμενου πλαισίου πρέπει να αποτελεί το τελευταίο και όχι το πρώτο στάδιο της μετάβασης.

2. Οργανωτική μετάβαση – άρθρο 25 παρ. 7

Η παρ. 7 του άρθρου 25 ορίζει ότι, μέχρι τη θέση σε ισχύ του νέου προεδρικού διατάγματος για τον Οργανισμό του Υπουργείου, ως υπηρεσίες της «Γενικής Διεύθυνσης Στεγαστικής Αρωγής» νοούνται οι υφιστάμενες οργανικές μονάδες της Γενικής Διεύθυνσης Αποκατάστασης Επιπτώσεων Φυσικών Καταστροφών.

Η ρύθμιση λειτουργεί ως αναγκαία μεταβατική γέφυρα και αποτρέπει άμεσο τυπικό κενό αρμοδιότητας. Δεν συνιστά, όμως, από μόνη της πλήρη οργανωτική ρύθμιση: δεν προσδιορίζει τη νέα διάρθρωση, τις οργανικές θέσεις, την περιφερειακή συγκρότηση, τον τρόπο μετάβασης του προσωπικού ούτε δεσμευτικό χρόνο έκδοσης του νέου Οργανισμού.

Απαιτείται, συνεπώς, να προβλεφθούν:

συγκεκριμένη και δεσμευτική προθεσμία για τη θέση σε ισχύ του νέου Οργανισμού,

πλήρης αποτύπωση της οργανωτικής διάρθρωσης, των μονάδων και των αρμοδιοτήτων τους,

επαρκείς οργανικές θέσεις ανά κλάδο και ειδικότητα, καθώς και διασφάλιση της περιφερειακής επιχειρησιακής παρουσίας, ρητή συνέχεια των αρμοδιοτήτων, των εκκρεμών διαδικασιών και της υπηρεσιακής λειτουργίας, σαφής ρύθμιση για τη μετάβαση και την αξιοποίηση του υπηρετούντος έμπειρου προσωπικού.

Σε καμία φάση της μετάβασης δεν πρέπει ο δημόσιος μηχανισμός αποκατάστασης να μείνει, έστω και για μία ημέρα, οργανωτικά μετέωρος ή επιχειρησιακά αποδυναμωμένος.

3. Προϋποθέσεις ενεργοποίησης των καταργήσεων

Η έναρξη ισχύος των καταργήσεων του άρθρου 26 πρέπει να συνδέεται με αντικειμενικές προϋποθέσεις πραγματικής ετοιμότητας.

Πριν από την ενεργοποίησή τους πρέπει σωρευτικά:

1. να έχουν εκδοθεί οι αναγκαίες κανονιστικές πράξεις,
2. να έχει τεθεί σε πλήρη παραγωγική λειτουργία το απαιτούμενο πληροφοριακό σύστημα,
3. να έχει τεθεί σε ισχύ ο νέος Οργανισμός ή, μέχρι τότε, να έχει διασφαλιστεί με πλήρη και δεσμευτική μεταβατική ρύθμιση η οργανωτική διάρθρωση, η κατανομή αρμοδιοτήτων και η επιχειρησιακή λειτουργία των μονάδων του άρθρου 25 παρ. 7,
4. να έχει εξασφαλιστεί η πραγματική στελέχωσή τους,
5. να έχει ολοκληρωθεί η αναγκαία εκπαίδευση του προσωπικού,
6. να είναι λειτουργικά διαθέσιμα όλα τα κρίσιμα στάδια της νέας διαδικασίας,
7. να έχει προηγηθεί επαρκής δοκιμή της συνολικής ροής σε αντιπροσωπευτικές κατηγορίες υποθέσεων.

Η συνδρομή των παραπάνω προϋποθέσεων πρέπει να διαπιστώνεται ρητά πριν ενεργοποιηθούν οι καταργούμενες διατάξεις.

4. Εκκρεμείς υποθέσεις

Βασική αρχή πρέπει να αποτελεί η ενότητα της διοικητικής και τεχνικής διαδικασίας κάθε φακέλου.

Οι ήδη εκκρεμείς υποθέσεις πρέπει κατά κανόνα να ολοκληρώνονται με το καθεστώς με το οποίο ξεκίνησαν.

Εφόσον ο ίδιος ο νέος νόμος προβλέπει ειδικές μεταβατικές δυνατότητες υπαγωγής σε νέα διαδικασία, αυτές μπορούν να εφαρμοστούν υπό τους όρους που ρητά ορίζονται.

Δεν πρέπει όμως να δημιουργείται αποσπασματική εφαρμογή επιμέρους διατάξεων δύο διαφορετικών συστημάτων στον ίδιο φάκελο, κατά τρόπο που δημιουργεί αβεβαιότητα ως προς:

- την εφαρμοζόμενη διαδικασία,
- τα δικαιώματα του δικαιούχου,
- τις τεχνικές απαιτήσεις,
- τις αρμοδιότητες των εμπλεκόμενων υπηρεσιών,
- και το εφαρμοζόμενο καθεστώς ελέγχου.

5. Νομοτεχνική ανάγκη

Η παρ. 7 του άρθρου 25 και τα άρθρα 26 και 37 δεν πρέπει να εξεταστούν απομονωμένα.

Απαιτείται ενιαία νομοτεχνική επεξεργασία των διατάξεων που αφορούν:

την οργανωτική μετάβαση και τη θέση σε ισχύ του νέου Οργανισμού,

- την έναρξη των νέων διαδικασιών,
- τη διατήρηση ή μεταφορά των εκκρεμών υποθέσεων,
- την κατάργηση των υφιστάμενων διατάξεων,
- και τον πραγματικό χρόνο ενεργοποίησης του νέου συστήματος.

Ιδιαίτερη προσοχή απαιτείται στη συνοχή των άρθρων 11, 22, 24, 25, 26 και 37.

6. Προτεινόμενη κατεύθυνση ρύθμισης

Στις μεταβατικές και τελικές διατάξεις του νομοσχεδίου πρέπει να προστεθεί ρύθμιση με την οποία να ορίζεται ότι:

οι καταργήσεις του άρθρου 26, κατά το μέρος που συνδέονται με κρίσιμες τεχνικές, διοικητικές και επιχειρησιακές λειτουργίες της στεγαστικής αρωγής, τίθενται σε ισχύ μετά τη διαπίστωση της πλήρους κανονιστικής, ψηφιακής, οργανωτικής, στελεχιακής και επιχειρησιακής ετοιμότητας του νέου συστήματος.

Παράλληλα, πρέπει να οριστεί δεσμευτική προθεσμία για τη θέση σε ισχύ του νέου Οργανισμού και να διασφαλιστεί ρητά ότι, μέχρι τότε, οι μονάδες του

άρθρου 25 παρ. 7 συνεχίζουν αδιαλείπτως να ασκούν όλες τις αναγκαίες αρμοδιότητες, με επαρκή στελέχωση και επιχειρησιακή δυνατότητα.

Η ακριβής νομοτεχνική διατύπωση πρέπει να προσαρμοστεί στην τελική μορφή των συναφών άρθρων κατά την επόμενη νομοτεχνική και νομοθετική επεξεργασία του σχεδίου νόμου.

7. Σκοπός της πρότασης

Η πρόταση δεν αποσκοπεί στην αναβολή της μεταρρύθμισης.

Αποσκοπεί στην ασφαλή εφαρμογή της.

Η Πολιτεία πρέπει να είναι σε θέση να αντιμετωπίσει νέα φυσική καταστροφή σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή.

Δεν είναι, επομένως, θεσμικά ή επιχειρησιακά αποδεκτό να υπάρξει περίοδος κατά την οποία το προηγούμενο σύστημα θα έχει ήδη καταργηθεί, ενώ το νέο δεν θα διαθέτει ακόμη τα κανονιστικά εργαλεία, το πληροφοριακό περιβάλλον, τις στελεχωμένες υπηρεσίες και τις πραγματικές διαδικασίες που απαιτούνται για τη λειτουργία του.